

8 Μάρτη Χαυτεία(Αιόλου&Σταδίου) 12:00

ΑΠΕΡΓΙΑ

Σπείρατε θλίψη, θερίζετε οργή

Να πάρουμε πίσω όλα όσα μας ανήκουν!
Ανυποχώρητος αγώνας για δημόσια παιδεία, υγεία,
πολιτισμό, μεταφορές, ρεύμα, νερό
Ενάντια στην έμμεση καταπίεση κάθε μορφής
Γιατί οι ζωές μας μετράνε πάνω από τα κέρδη τους!

Σύλλογος ΠΕ «Ηρώ Κωνσταντοπούλου»

Ξεχειλίζει η Οργή!

Ξεχειλίζει η οργή σε όλη την κοινωνία για το προαναγγελθέν έγκλημα στα Τέμπη, την σιδηροδρομική τραγωδία με τους δεκάδες νεκρούς. Η νεολαία, μαθητές, φοιτητές, οι εργαζόμενοι εκφράζοντας μαζικά την αγανάκτησή τους ορθώνουν τείχος: ΩΣ ΕΔΩ με την πολιτική που σκοτώνει!

Στο πλαίσιο της αυριανής απεργίας της 8ης Μάρτη, έξι μέχρι στιγμής σωματεία καλούν σε συγκέντρωση το μεσημέρι της Τετάρτης στα Χαυτεία, Αιόλου και Σταδίου.

Πρόκειται για τα Σωματεία Εκπαιδευτικών “Ηρώ Κωνσταντοπούλου”, “Αριστοτέλης” και “Κώστας Σωτηρίου”, καθώς και για το Κλαδικό Σωματείο Εργαζομένων στην Ιδιωτική Εκπαίδευση-ΣΕΦΚ, τον ΣΥΒΧΨΑ και το σωματείο του Public. Στα Χαυτεία στις 12 το μεσημέρι καλεί και η Φεμινιστική Συλλογικότητα Sabbat.

Σε ανακοίνωσή του ο Σύλλογος Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης “Ηρώ Κωνσταντοπούλου, αναφέρει:

ΟΛΟΙ-ΟΛΕΣ στην απεργία της Τετάρτης 8 Μαρτίου - Συγκέντρωση 12μμ τα Χαυτεία (Αιόλου και Σταδίου)

Να πάρουμε πίσω όλα όσα μας ανήκουν

Γιατί οι ζωές μας μετρώνε πάνω από τα κέρδη τους!

Όχι άλλοι νεκροί στο βωμό του κέρδους

Ανυποχώρητος αγώνας για δημόσια παιδεία, υγεία, πολιτισμό, μεταφορές, ρεύμα, νερό, ενάντια στην έμφυλη καταπίεση κάθε μορφής!

Ένα από τα πιο πολύνεκρα δυστυχήματα που έχουν γίνει στη χώρα μας, ένα από τα χειρότερα στη σύγχρονη ιστορία της Ευρώπης και ολόκληρου του πλανήτη, ήταν αυτό που συνέβη στα Τέμπη. Ουσιαστικά πρόκειται για κρατική δολοφονία. Δεκάδες άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους, λόγω της πλήρους επικράτησης της λογικής και της πολιτικής κόστους- οφέλους. Τις τραγικές συνέπειες αυτής της πολιτικής τις πληρώνει ξανά ο λαός μετρώντας νεκρούς και μάλιστα σε μια εποχή, που η ανάπτυξη της τεχνολογίας θα έπρεπε να το έκανε αδιανόητο.

Το κεφάλαιο για ακόμα μια φορά εκμεταλλεύτηκε ένα δημόσιο αγαθό χωρίς όρους και όρια. Η ευθύνη τους είναι τεράστια.

Οι κυβερνήσεις κάτω από τις οδηγίες της ΕΕ μετέτρεψαν τις μαζικές μεταφορές από κοινωνικό αγαθό σε εμπόρευμα, και έβαλαν στη μεζούρα να κοστολογήσουν τις ανθρώπινες ζωές από τη μια και τα κέρδη των ιδιωτικοποιημένων επιχειρήσεων από την άλλη. Η ιδιωτικοποίηση του ΟΣΕ (το 2017, επί κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, η ΤΡΑΙΝΟΣΕ εξαγοράστηκε από την ιταλική Ferrovie dello Stato Italiane Group αντί 45 εκατομμυρίων ευρώ με συμφωνία ΝΔ και ΚΙΝΑΛ-ΠΑΣΟΚ) αποτελεί στην ουσία τον προάγγελο αυτής της τραγωδίας αφού η άθλια κυβέρνηση της ΝΔ και της προηγούμενης κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ την ξεπούλησαν, την ληλάτησαν, και τη διέλυσαν.

Στόχος η μετατροπή της ΤΡΑΙΝΟΣΕ σε «κερδοφόρα» εταιρεία, αδιαφορώντας προκλητικά για τις συνέπειες. Η ρίψη ευθυνών μεταξύ ΟΣΕ και Hellenic Train δεν μπορεί να συγκαλύψει την πολιτική ευθύνη που υπάρχει για την κατάσταση των σιδηροδρομικών γραμμών της χώρας μας.

Η τραγωδία έρχεται μετά από μια σειρά καταγγελιών για σοβαρά προβλήματα στη διαχείριση των σιδηροδρόμων στην Ελλάδα, ειδικά μετά την ιδιωτικοποίησή τους. Σύμφωνα με τις καταγγελίες των Σωματείων των Σιδηροδρομικών το σύστημα ελέγχου δεν λειτουργεί εδώ και καιρό και εν έτη 2023 όλα γίνονται χειροκίνητα. Καταγεγραμμένες έρχονται στο φως συνεχείς προειδοποιήσεις των εργαζομένων ότι αν δεν παρθούν άμεσα μέτρα με εκσυγχρονισμό των συρμών και του δικτύου, αν δε γίνουν άμεσα προσλήψεις προσωπικού θα έχουμε πολύνεκρο δυστύχημα. Καταγγελίες για τις οποίες κυβερνήσεις και εταιρεία αδιαφορούσαν. Η απάντηση ήταν απολύσεις και περικοπές στο προσωπικό με στόχο την ολοκλήρωση, την «εξυγίανση».

Πάρα τις συνεχείς παρακολουθήσεις πολιτών, δεν υπάρχει και δεν λειτουργεί κανένα σύστημα παρακολούθησης εν έτει 2023 για τα τρένα που διέρχονταν στην ίδια σιδηροδρομική τροχιά. Γίνεται χυδαία προσπάθεια από τα συστημικά μέσα ενημέρωσης να φορτωθεί το λάθος ένας άνθρωπος εκ του πονηρού προσπαθώντας να πετάξουν τις ευθύνες από πάνω τους. Οι σταθμάρχες δουλεύουν με μέσα 19ου αι. αλλά καλούνται να ανταπεξέλθουν σε συγκοινωνιακές συνθήκες του 21ου. Η πανδημία, μας έχει αφήσει την περιβόητη ατομική ευθύνη και εδώ.

Την ίδια ώρα που δίνονται εκατομμύρια σε Ραφάλ, και φρεγάτες, σε εξοπλισμούς, στην αστυνομία, τα πάντα γύρω ιδιωτικοποιούνται και οι μεταφορές μένουν στο έλεος τους, αντί να προστατεύονται και να στηρίζονται σαν δημόσιο αγαθό. Το ίδιο γίνεται άλλωστε με την εκπαίδευση, την υγεία και τον πολιτισμό. Όλα τα δημόσια αγαθά που είναι απαραίτητα για την εργαζόμενη πλειοψηφία, αντιμετωπίζονται ως περιττά και κοστοβόρα για το κεφάλαιο και τις κυβερνήσεις του.

Αποδεικνύεται όμως ότι με αυτή την πολιτική που ακολουθείται πιστά σαν μονόδρομος, από όλες ανεξαιρέτως τις κυβερνήσεις, κανείς και καμία δεν μπορεί να αισθάνεται ασφαλής σε ένα πλαίσιο που

όλες οι δημόσιες υποδομές ξεπουλιούνται και διαλύονται, προς όφελος και για ενίσχυση ασύδοτων ιδιωτικοποιήσεων, για την λιγυγίωδη αύξηση της κερδοφορίας του κεφαλαίου.

Δεν πρέπει να επιτρέψουμε την απάνθρωπη λογική να μπαίνουν στο ζύγι από τη μία οι ζωές οι δικές μας και των παιδιών μας και από την άλλη τα κέρδη τους και τα επιχειρηματικά συμφέροντα. Δεν θα ξεπλύνουν με το αίμα του λαού μας τις ευθύνες τους όλες οι κυβερνήσεις που μετέτρεψαν τις μαζικές μεταφορές από αγαθό σε εμπόρευμα και την προστασία της ανθρώπινης ζωής τη μετράνε και την υπολογίζουν με το πόσο τους κοστίζει.

Όταν τελικά ο πρωθυπουργός προαναγγέλλει το αποτέλεσμα της έρευνας με το αφήγημα του «ανθρώπινου λάθους»

Όταν η κυβέρνηση «τίμησε» τις τρεις ημέρες εθνικού πένθους με MAT, Ξύλο και δακρυγόνα απέναντι στους χιλιάδες διαδηλωτές σε όλη τη χώρα.

Όταν το κυρίαρχο πολιτικό σύστημα, τα ΜΜΕ, το κράτος και η ελίτ του πλούτου κάνουν ότι μπορούν για να επιβάλουν τη σιωπή, με την παραπληροφόρηση, τη μετάθεση ευθυνών, την καταστολή, την πλύση εγκεφάλου.

Όταν η αξιωματική αντιπολίτευση δηλώνει δια του αρχηγού της ότι δεν είναι η ώρα να μιλήσουμε για ευθύνες, και πώς θα μπορούσε να πει διαφορετικά αφού η ΤΡΑΙΝΟΣΕ ιδιωτικοποιήθηκε επί της δικής τους κυβέρνησης.

Όταν ακούμε μεγαλοδημοσιογράφους να δηλώνουν πως το έγκλημα στα Τέμπη είναι μια καλή ευκαιρία να εκσυγχρονιστούν οι υποδομές

Τότε η μόνη απάντηση είναι να βγούμε όλοι και όλες στους δρόμους. Το οφείλουμε στα νεκρά παιδιά, στους γονείς τους. Το οφείλουμε στις ίδιες τις ζωές μας.

Ρεύμα, νερό, υγεία, παιδεία, πρόνοια, μεταφορές είναι κοινωνικά αγαθά και όχι εμπόρευμα.

Απαιτούμε:

Κρατικοποίηση χωρίς αποζημίωση, ενιαιοποίηση και λειτουργία υπό εργατικό έλεγχο του σιδηροδρομικού δικτύου. Έξω η επιχειρηματική λογική του κέρδους από τις δημόσιες συγκοινωνίες και μεταφορές.

Υπάρχουν για να εξυπηρετούν τον λαό.

Να πληρώσουν οι ένοχοι: οι κυβερνήσεις που διέλυσαν τις σιδηροδρομικές συγκοινωνίες της χώρας, το ιταλικό μονοπώλιο-ιδιοκτήτης της ΤΡΑΙΝΟΣΕ.

Δημόσια Αγαθά (ρεύμα, νερό, υγεία, παιδεία, πρόνοια, μεταφορές κλπ.) και την πρόσβαση όλων σ' αυτά!

Να καταργηθεί το ΤΑΙΠΕΔ! Επιστροφή αποκλειστικά στο Δημόσιο σε όφελος του λαού! Αύξηση των δαπανών για Υγεία, Παιδεία κοινωνικές υπηρεσίες και ανάγκες και όχι για τους εξοπλισμούς.

Αγώνας ενάντια στις αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις, τη διάλυση και επιχειρηματική λειτουργία των Δημόσιων Δομών σε Παιδεία - Υγεία - Ασφάλιση - ΟΕΑΔ - Μεταφορές κλπ.

Αυξήσεις τώρα σε μισθούς και συντάξεις

Μπλοκάρουμε την αξιολόγηση -κατηγοριοποίηση σχολείων -μαθητών εκπαιδευτικών

Μαζικούς μόνιμους διορισμούς και μονιμοποίηση όλων των αναπληρωτών με πτυχίο και προϋπηρεσία -ΟΧΙ στο προσοντολόγιο και τον γραπτό διαγωνισμό ΑΣΕΠ

Οι ιδιωτικοποιήσεις, οι μνημονιακές δεσμεύσεις και οι κυβερνήσεις που τις υπηρετούν σκοτώνουν!

Μόνο ο λαός σώζει τον λαό!

Τώρα είναι η ώρα, με απεργίες και διαδηλώσεις, να πάρουμε πίσω ΟΛΕΣ τις ιδιωτικοποιημένες υπηρεσίες. Να ανατρέψουμε αυτό το σάπιο σύστημα.

8 ΜΑΡΤΗ ΑΠΕΡΓΟΥΜΕ - ΛΟΥΚΕΤΟ ΠΑΝΤΟΥ

Σε αντίστοιχη ανακοίνωσή του ο Σύλλογος Υπαλλήλων Βιβλίου - Χάρτου - Ψηφιακών Μέσων Αττικής (ΣΥΒΧΨΑ) αναφέρει:

Όλοι – όλες στην Απεργία της 8ης Μάρτη

Η φετινή απεργιακή κινητοποίηση είναι διαφορετική. Πραγματοποιείται σε μια συγκυρία που έχουμε χιλιάδες λόγους να είμαστε εξοργισμένες και εξοργισμένοι. Μόλις την προηγούμενη βδομάδα η σύγκρουση τρένων στη σιδηροδρομική γραμμή Τεμπών έφερε ως αποτέλεσμα να σκοτωθούν εργαζόμενοι και επιβάτες. Εξοργίζει το πόσο επιδεικτικά αγνόησαν οι κυβερνητικές πολιτικές τις προειδοποιήσεις των ίδιων των εργαζομένων, των «κακών» σωματείων που προσπαθούσαν με όλους τους δυνατούς τρόπους, απεργίες, καταγγελίες, αναφορές να αναδείξουν την επικινδυνότητα από τη δυσλειτουργία των δικτύων, των τραγικών ελλείψεων ασφαλείας, το τι σημαίνουν οι ιδιωτικοποιήσεις και η απαξίωση των δημοσίων συγκοινωνιών και ότι αυτό συνεπάγεται για εργαζόμενους και πολίτες επιβάτες. Μας εξοργίζει η ευκολία που επιδεικνύει το κράτος και η κυβέρνηση να φιμώσουν αυτές τις φωνές πριν καλά-καλά αρθρώσουν λόγο. Με το νόμο Χατζηδάκη και με ό,τι άλλο μέσο διαθέτει το κράτος κατευθείαν «παράνομο το ένα, παράνομο και καταχρηστικό το άλλο». Και τώρα μιλάμε για θύματα και για απαρηγόρητους συγγενείς.

Αυτοί που τώρα χύνουν δάκρυα σε θέσεις κυβερνητικές, κρατικές, που εκπροσωπούν θεσμούς πολύ λίγο μας πείθουν. Πολύ περισσότερο μας τρομάζουν. Ξέρουμε πολύ καλά ότι οτιδήποτε ενοχλεί τη μανιέρα του συστήματος μετατρέπεται σε «κακό συνδικαλισμό», «σε υπερβολές».

Και επειδή ο αγώνας των σωματείων ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις για ασφαλή λειτουργία των συγκοινωνιών και υπεράσπισης της ίδιας της ακεραιότητας των εργαζομένων κλιμακώνεται την ημέρα της παγκόσμιας φεμινιστικής κινητοποίησης, ως Σύλλογος θέλουμε να αναφερθούμε στη σπουδαιότητα του αγώνα των γυναικών πλάι στα σωματεία.

Ξέρουμε από πρώτο χέρι με πόση ευκολία αγνοούνται τα προειδοποιητικά σημάδια της ενδοοικογενειακής βίας, μέχρι να προστεθεί στον κατάλογο άλλη μια γυναικοκτονία. Και μόλις θα υπάρξει άλλη μια δολοφονημένη θα δούμε πάλι δηλώσεις «αιχηρές» και με νόημα: «θα χυθεί άπλετο φως στην υπόθεση». Θα δούμε και πάλι την προσπάθεια αποσύνδεσης των γυναικοκτονιών από το συστημικό πατριαρχικό πλαίσιο που τις θρέφει, θα μιλήσουν για «κακιά ώρα», «αλκοόλ», «οικογενειακά προβλήματα».

Με τον ίδιο τρόπο αγνοούνται ένα σωρό φωνές γυναικών που πασχίζουν να γίνουν ορατές ως εργαζόμενες και ως άνθρωποι και όχι αντικείμενα στους χώρους εργασίας. Δίνοντας καθημερινές μάχες ενάντια στην παρενόχληση που ξεκινά από «αθώα» αστεϊάκια και μπορεί να καταλήξει στη σεξουαλική παρενόχληση ή την επίθεση. Πρόκειται για συμπεριφορές τις οποίες οι γυναίκες αντιμετωπίζουν πολύ πριν αναζητήσουν την πρώτη τους δουλειά, στην οικογένεια και στο σχολείο. Η σεξουαλική παρενόχληση είναι εξάλλου η άλλη όψη των διακρίσεων που υφίστανται οι γυναίκες στην εργασία.

Γνωρίζουμε επίσης καλά το πόσο εύκολα κλείνει κανείς τα μάτια μπροστά στα «ψαλιδισμένα» δικαιώματα και άθλιες εργασιακές σχέσεις που η κυρίαρχη ιδεολογία έχει επιβάλει στις γυναίκες συνάδελφους. Όπως επίσης και το πόσο πολύ βολεύει να επιφορτίζονται εξ ολοκλήρου με τα καθήκοντα της νοικοκυράς και της μητέρας (τα οποία γίνονται ασήκωτα όταν τα συστήματα υγείας και παιδείας διαλύονται), με αποτέλεσμα συχνά να αντιμετωπίζεται με ανακούφιση η εισβολή της τηλεργασίας στα σπίτια μας.

Αλήθεια, πόσο εισακούγονται οι γυναίκες που φωνάζουν για μισθολογική ισότητα; Όταν τα σωματεία φωνάζουν για Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας πόσο το ακούνε οι «ευαίσθητοι» φορείς; Χωρίς ΣΣΕ, οι γυναίκες γκετοποιούνται όλο και πιο πολύ στις λιγότερο ειδικευμένες, περισσότερο επισφαλείς θέσεις

εργασίας με όχι πλήρες ωράριο ή ορισμένου χρόνου. Από το μισθολογικό χάσμα που δημιουργείται σχεδόν πάντα, δεν κερδίζει όμως ο συνάδελφος επειδή η συναδέλφισσά του πληρώνεται λιγότερα. Κερδίζει μόνο το αφεντικό, που τσεπώνει τη διαφορά. Και το αποτέλεσμα είναι η συμπίεση όλων των μισθών προς τα κάτω (όπως είδαμε την περασμένη δεκαετία).

Όπως και κάθε 8 Μάρτη, έτσι και φέτος, έχουμε χιλιάδες λόγους που δεν γιορτάζουμε. Στο γιορτινό τραπέζι που προσπάθησαν να στρώσουν κυβέρνηση και όλο το επιτελείο του κράτους ήθελαν τα σωματεία και τους εργαζόμενους φιμωμένους. Εμείς μαζί με τις γυναίκες όλου του κόσμου διαδηλώνουμε και απεργούμε για το δικαίωμα στην εργασία με αξιοπρέπεια, για ίσα δικαιώματα. Για να δώσουμε ένα τέλος στις πολιτικές που ξεπουλάνε τις ζωές μας και μας δολοφονούν, πολιτικές που το πατριαρχικό καπιταλιστικό σύστημα γεννά και συντηρεί. Για το δικαίωμα στο συνδικαλισμό και ενάντια στις προσπάθειες φίμωσης του για να μην υπάρξουν άλλοι εργαζόμενοι και πολίτες που θα χάσουν την ζωή τους από τις εγκληματικές κυβερνητικές πολιτικές των ιδιωτικοποιήσεων και των περικοπών.

- Αυξήσεις στους μισθούς
- ισότητα στην αμοιβή
- δημόσιες δωρεάν υπηρεσίες φροντίδας
- Δημόσιες δωρεάν υπηρεσίες στήριξης, για τα θύματα της έμφυλης και ενδοοικογενειακής βία (ψυχολογική, νομική και κοινωνική στήριξη)
- Αλληλεγγύη στην 12χρονη επιζώσα βιασμού στον Κολωνό και στην οικογένειά της
- Καμία ανοχή στην εγκληματική απάθεια όλων των αρμόδιων φορέων για το πολύνεκρο δυστύχημα στα Τέμπη

Στις 8 Μάρτη δεν γιορτάζουμε, συμμετέχουμε μαζικά στις απεργιακές κινητοποιήσεις των σωματείων ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις και την υποβάθμιση των δημοσίων συγκοινωνιών και στις κινητοποιήσεις των φεμινιστικών συλλογικοτήτων στην πάλη για την εξάλειψη όλων των μορφών έμφυλης καταπίεσης.

Όλοι όλες στην Απεργιακή Συγκέντρωση στα Χαυτεία, ώρα 12.30 μ.μ.

Η ανακοίνωση - κάλεσμα του Συλλόγου Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Ανατολικής Αττικής "Κώστας Σωτηρίου" γράφει τα εξής:

Τετάρτη 8 Μάρτη Λουκέτο παντού! Απεργούμε! Συμμετέχουμε μαζικά στη συγκέντρωση με τα πρωτοβάθμια σωματεία στις 12 το μεσημέρι Αιόλου & Σταδίου (Χαυτεία) και στην πορεία στο Σύνταγμα

Πενήντα εφτά νεκροί νέες/οι κι εργαζόμενες/οι στο δρομολόγιο του θανάτου για την επιστροφή τους στο σπίτι, έξω από τα Τέμπη.

Δεν είναι η κακή στιγμή. Δεν είναι θεομηνία. Δεν είναι κάρμα.

Δε θα σωπάσουμε!

Γιατί ενώ οι διαδηλώσεις συνεχίζονται σε όλη τη χώρα για το έγκλημα στα Τέμπη, οι «θάνατοι» δημοσίων αγαθών εξελίσσονται, της παιδείας, της υγείας, του πολιτισμού, των μεταφορών, της ασφάλισης, ρεύμα,

νερό...

Τετάρτη 8 Μάρτη απεργούμε! Λουκέτο Παντού! Πολιτικός εκβιασμός του κινήματος για να μπλοκάρουν τώρα όλες οι αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις, κατακτήσεις τώρα χρησιμοποιώντας όλες τις μορφές αγώνα, τις απεργίες, τις διαδηλώσεις, τις καταλήψεις, την πολυμορφία και την πρωτοτυπία ενός κινήματος ανατροπής.

Γιατί το έγκλημα στα Τέμπη δεν είναι η μοίρα μας η κακιά! Είναι πολιτική!

Η διαχρονική πολιτική που εξειδικεύει τη στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την απελευθέρωση και την εμπορευματοποίηση των συγκοινωνιών και έχει τη σφραγίδα όλων των κυβερνήσεων από το 2009 έως και σήμερα, έστρωσε το έδαφος για το έγκλημα στα Τέμπη.

Η πολιτική που υπηρετεί τα κέρδη σκοτώνει ανθρώπους σε όλο τον κόσμο. Η πολιτική που φέρνει αντιμέτωπο το λαό με το εγκληματικό ζύγι του κόστους - όφελους όταν πρόκειται για την ικανοποίηση των σύγχρονων αναγκών του στην παιδεία, στην υγεία, στις μεταφορές, παντού.

Πολιτική είναι να μη σου φτάνουν τα λεφτά να βγάλεις το μήνα και να ζήσεις τα παιδιά σου.

Πολιτική είναι τα δακρυγόνα στους ανθρώπους που μαζικά πενθούν διαμαρτυρόμενοι στο δρόμο τους νεκρούς των Τεμπών και για κάθε κακώς κείμενο...

Πολιτική είναι η ανεργία και η εργασιακή εκμετάλλευση.

Πολιτική είναι τα τιμολόγια του ρεύματος και οι λογαριασμοί για τα είδη πρώτης ανάγκης

Πολιτική είναι το κομμένο ρεύμα και οι πλειστηριασμοί των σπιτιών μας.

Πολιτική είναι να δουλεύεις 5, 10,15, 20 χρόνια για το δημόσιο σχολείο σε όλα τα μήκη και τα πλάτη και να σου λένε κάτσε να σε «αξιολογήσω» με όρους αγοράς για να δω αν μου κάνεις για μονιμοποίηση!

Το σχολείο της αγοράς, της αδιοριστίας, της αμάθειας, της κατηγοριοποίησης, της φτώχειας.

Πολιτική είναι Πολιτική είναι οι ατιμώρητοι βιαστές και δολοφόνοι.

Πολιτική είναι οι ιδιωτικοποιήσεις κοινωνικών αγαθών και ο βιασμός της φύσης.

Πολιτική είναι τα καμένα δάση κι οι νεκροί άνθρωποι, τα νεκρά ζώα γιατί δεν περισσεύουν λεφτά για πρόληψη και δασοπροσβεση.

Πολιτική είναι η πολύμηνη αναμονή για χειρουργείο ή θεραπεία. Πολιτική μιας κυβέρνησης η οποία δε δίστασε το Σάββατο, τέσσερις μόλις μέρες μετά την τραγωδία στα Τέμπη, να καταθέσει το νομοσχέδιο έκτρωμα που ιδιωτικοποιεί τη μοναδική Παιδοογκολογική μονάδα της χώρας.

Πολιτική είναι τα νεκρά παιδιά μας! Η νεολαία που της πνίγουν τα όνειρα και το μέλλον.

Αυτή την πολιτική όλων των κυβερνήσεων, της ΕΕ και του κεφαλαίου θα ανατρέψουμε με τους αγώνες μας για να ζήσουμε με δικαιώματα και αξιοπρέπεια.

Το πολιτικό σύστημα, το κατεστημένο των ΜΜΕ και του πλούτου πρέπει να πληρώσουν ακριβά για τα εγκλήματά τους. Και ο μοναδικός τρόπος να πληρώσουν μπορεί να επιβληθεί από τον λαό **ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ** και όχι εάν και όταν ανοίξουν οι κάλπες. Δεν «θα λογαριαστούμε μετά». Τώρα θα λογαριαστούμε.

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ:

Δημόσια Αγαθά (ρεύμα, νερό, υγεία, παιδεία, πρόνοια, μεταφορές κλπ.) και την πρόσβαση όλων σ' αυτά!
Να καταργηθεί το ΤΑΙΠΕΔ!

Όχι στις ιδιωτικοποιήσεις, το ξεπούλημα του Δημόσιου πλούτου και την εκποίηση του περιβάλλοντος.
Επιστροφή αποκλειστικά στο Δημόσιο σε όφελος του λαού !

Αύξηση των δαπανών για Υγεία, Παιδεία κοινωνικές υπηρεσίες και ανάγκες και όχι για τους εξοπλισμούς.

Αγώνας ενάντια στις αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις, τη διάλυση και επιχειρηματική λειτουργία των Δημόσιων Δομών σε Παιδεία - Υγεία - Ασφάλιση - ΟΕΑΔ - Μεταφορές κλπ.

Αυξήσεις τώρα σε μισθούς και συντάξεις

Μπλοκάρουμε την αξιολόγηση -κατηγοριοποίηση σχολείων -μαθητών εκπαιδευτικών

Μαζικούς μόνιμους διορισμού και μονιμοποίηση όλων των αναπληρωτών με πτυχίο και προϋπηρεσία -ΟΧΙ στο προσοντολόγιο και τον γραπτό διαγωνισμό ΑΣΕΠ

Δεν είναι η ώρα της σιωπής, είναι η ώρα της φωνής και του αγώνα.!

Για να μη μείνει ποτέ ξανά αναπάντητο το μήνυμα «στείλε όταν φτάσεις»

Τετάρτη 8 Μάρτη Λουκέτο Παντού! Απεργούμε!

Συμμετέχουμε μαζικά στην έκτακτη ΓΣ του συλλόγου την ΠΕΜΠΤΗ 9/3, στις 6.30μμ στο 2ο ΔΣ Μαρκοπούλου για τη συνέχιση και κλιμάκωση του αγώνα. (εν όψη και της ολομέλειας των προέδρων της ΔΟΕ στις 13/3)

Ο ΣΕΦΚ - Κλαδικό σωματείο εργαζομένων την ιδιωτική εκπαίδευση επίσης καλεί στα Χαυτεία:

Στις 8 Μαρτίου απεργούμε! Η 8η Μάρτη μας βρίσκει όλους και όλες στον δρόμο!

Τετάρτη 8 Μαρτίου| 12 μ.μ.| Χαυτεία

Οι εργαζόμενοι και όλος ο ελληνικός λαός βρισκόμαστε σε βαθιά θλίψη, αλλά και οργή, για την απώλεια της ζωής τόσων συμπολιτών μας, νέων ανθρώπων στην πλειοψηφία τους, που έχασαν τη ζωή τους στη βραδινή σύγκρουση τρένων στα Τέμπη. Η κυβέρνηση και ο ίδιος ο πρωθυπουργός σε συνεργασία με τα μεγάλα ΜΜΕ επιχειρούν από την πρώτη στιγμή να αποδώσουν το έγκλημα με τους ίδιους υπεύθυνους στην “κακιά στιγμή” και το “ατομικό ανθρώπινο λάθος”. Κηρύσσουν «εθνικό πένθος» την ίδια στιγμή που προσπαθούν να θολώσουν τα νερά για τους κύριους υπεύθυνους: όλες τις κυβερνήσεις που υποβάθμισαν και ιδιωτικοποίησαν τις δημόσιες συγκοινωνίες, τις ιδιωτικές εταιρείες και ειδικότερα την Hellenic Train. Για να μην πουν ότι οι ιδιωτικοποιήσεις και οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές τους απειλούν διαρκώς τις ζωές μας. Από την απαξίωση και ιδιωτικοποίηση του ΟΣΕ, των δημοσίων συγκοινωνιών γενικότερα, των δημοσίων αγαθών της υγείας, της παιδείας, του ρεύματος και του νερού. Γνωρίζουμε ότι οι ιδιωτικοποιήσεις και η λογική του κέρδους όσο εισβάλλει στις δημόσιες υπηρεσίες και αγαθά τόσο περισσότερο θα σημαίνει υποβάθμιση, απολύσεις, υψηλές εισφορές για τους πολίτες και περικοπές ακόμα και σε στοιχειώδη μέτρα ασφαλείας.

Στην κατάσταση αυτή οδηγήθηκε ο ελληνικός σιδηρόδρομος από την απαξίωση, τον κατακερματισμό και, εν τέλει, την ιδιωτικοποίηση του. Οι εργαζόμενοι και τα συνδικάτα τους στα τρένα τα τελευταία χρόνια με δηλώσεις, στάσεις εργασίας και απεργίες είχαν κάνει σαφές πως οι υποδομές δεν συντηρούνταν, το προσωπικό δεν επαρκούσε, τα συστήματα ασφαλείας δεν λειτουργούσαν και τα νέα δεν εγκαταστάθηκαν ποτέ. Απουσίαζε ακόμη και στοιχειώδης φωτισμός στη διαδρομή, φανάρια, συστήματα επικοινωνίας ενώ εμφανής είναι και η έλλειψη μόνιμου εκπαιδευμένου προσωπικού.

Δεν ξεχνάμε και θα παλέψουμε ενάντια σε όλους όσους είναι υπεύθυνοι για τις πολιτικές που οδήγησαν στο θάνατο δεκάδες συμπολίτες μας. Πρώτους απ’ όλους τις κυβερνήσεις που με τα μνημόνια επέβαλλαν την ιδιωτικοποίηση του ΟΣΕ. Η κυβέρνηση της ΝΔ να ανατραπεί από την οργή και τους αγώνες των εργαζομένων και του λαού, δεν ξεχνάμε και τις ευθύνες της προηγούμενης κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ που ξεκίνησε την ιδιωτικοποίηση και την πλήρη απαξίωση του κοινωνικού χαρακτήρα του ΟΣΕ.

Το έγκλημα στα Τέμπη έρχεται ακριβώς σαν αποτέλεσμα της αντεργατικής και αντιλαϊκής πολιτικής της κυβέρνησης και των συμφερόντων που εξυπηρετεί. Την ώρα που το πρωτοφανές κύμα ακρίβειας στα κοινωνικά αγαθά και υπηρεσίες, η ραγδαία άνοδος του πληθωρισμού, η ενεργειακή φτώχεια και οι καθηλωμένοι μισθοί διαμορφώνουν μια πολύ πιεστική συνθήκη για τα λαϊκά στρώματα, την ώρα που η

νοσοκομειακή περίθαλψη με το ν. Γκάγκα μετατρέπεται σε εμπόρευμα και εργαζόμενοι κινδυνεύουν να χάσουν το σπίτι τους λόγω της απελευθέρωσης των πλειστηριασμών Α΄ κατοικίας. Γίνεται πιο ξεκάθαρο από ποτέ ότι όσο και αν αυξάνονται τα κέρδη των εργοδοτών, τα προβλήματα στη ζωή των εργαζομένων παραμένουν και εντείνονται. Η κυβέρνηση της ΝΔ με την καθοδήγηση και στήριξη της ΕΕ εξαγγέλλει την αύξηση του κατώτερου μισθού στον ιδιωτικό τομέα στα 751 €, ο ΣΥΡΙΖΑ τάζει 800 €, η ΓΣΕΕ μιλά για αυξήσεις γενικώς και αορίστως, τη στιγμή που οι μεγάλες επιχειρήσεις καταγράφουν τεράστιες αυξήσεις στα κέρδη τους.

Το αποτέλεσμα είναι η μεγάλη πλειοψηφία των εργαζομένων να μην μπορεί να βγάλει πάνω από τις 18 ημέρες του μήνα με το μηνιαίο μισθό!

Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας - Αυξήσεις στους μισθούς - Οι εργατικές ανάγκες μπροστά!

Σε αυτές τις συνθήκες, το σωματείο έχει ξεκινήσει τη συζήτηση για υπογραφή κλαδικής συλλογικής σύμβασης εργασίας που θα διασφαλίζει αξιοπρεπείς συνθήκες εργασίας, με δραστικές αυξήσεις στους μισθούς ώστε οι εργαζόμενοι να μπορούν να ζουν αποκλειστικά από τον μισθό τους, κόντρα στα ψίχουλα των επιδομάτων και των voucher. Θεωρούμε ότι ο αγώνας αυτός, μπορεί να ανοίξει δρόμο ελπίδας σε ένα κλάδο που οι εργαζόμενοι τα τελευταία χρόνια έχουν χτυπηθεί σε μεγάλο βαθμό.

Τώρα είναι η ώρα για να μπουν μπροστά οι διεκδικήσεις και τα αιτήματα των εργαζομένων! Για την αντιστροφή της κατάστασης, επαναφορά των εργασιακών σχέσεων σε αξιοπρεπείς και ασφαλείς συνθήκες δουλειάς, για δημόσιες και δωρεάν κοινωνικές υπηρεσίες. Η πάλη εδώ και τώρα για Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας με ριζικές αυξήσεις στους μισθούς και κατοχύρωση των σύγχρονων εργασιακών μας δικαιωμάτων πρέπει να μπει σε πρώτο πλάνο. Οι διεκδικήσεις μας να τεθούν αγωνιστικά απέναντι στην εργοδοσία και στην κυβέρνηση και όσους διεκδικητές της επόμενης κυβέρνησης που αποδέχονται τα όρια του συστήματος και εξυπηρετούν τα συμφέροντα του κεφαλαίου.

Μετά το έγκλημα στα Τέμπη, η προκήρυξη Γενικής Απεργίας από όλα τα συνδικάτα (και από τη ΓΣΕΕ που ακόμα σιωπά) είναι η μόνη απάντηση που μπορεί να βγάλει μπροστά τη δύναμη των εργαζομένων απέναντι στις δολοφονικές πολιτικές των ιδιωτικοποιήσεων και της ακρίβειας.

Η Γενική Απεργία στις 8 Μαρτίου να δώσει σήμα συσπείρωσης, ενότητας και αγωνιστικής διεκδίκησης των εργαζομένων κόντρα στην προεκλογική αναμονή και την υποταγή της ΓΣΕΕ.

8η Μάρτη: Μέρα αγώνα ενάντια στην έμφυλη καταπίεση!

Η 8η Μάρτη αποτελεί μέρα αγώνα και διεκδίκησης ενάντια στην έμφυλη καταπίεση κάθε μορφής, και όχι γιορτή! Ο αγώνας για ίσα δικαιώματα των γυναικών και των ΛΟΑΤΚΙ ατόμων συνεχίζεται! Εν έτη 2023 και παρά το δήθεν προοδευτικό πρόσωπο που προσπαθούν να δείξουν οι κυβερνήσεις στα ζητήματα φύλου και σεξουαλικότητας, οι έντονες διακρίσεις στην πρόσβαση και τη θέση στην εργασία είναι ακόμη πραγματικότητα αλλά και οι παρενοχλήσεις, οι βιασμοί, οι γυναικοκτονίες. Η φετινή 8η Μάρτη καταφθάνει με αποκαρδιωτικά γεγονότα έμφυλης και ενδοοικογενειακής βίας, με μία ατέλειωτη λίστα γυναικοκτονιών, που έρχεται να προστεθεί στην ακόμη μεγαλύτερη λίστα των βιασμών. Παράλληλα, οι καταγγελίες για την εργασιακή εκμετέλλευση των εργαζομένων γυναικών, η κακοποιητική συμπεριφορά και οι παρενοχλήσεις στους εργασιακούς χώρους πυκνώνουν.

Να διεκδικήσουμε ανθρώπινους όρους εργασίας. Οι γυναίκες και τα ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα βιώνουν την καταπίεση σε όλες τις εκφάνσεις της ζωής τους, γι' αυτό παλεύουμε για τη διαρκή ψυχολογική, νομική, πρακτική στήριξη των θυμάτων έμφυλης βίας. Δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις που στο σωματείο μας έχουμε δώσει αγώνες ενάντια σε απολύσεις γυναικών λόγω εγκυμοσύνης αλλά και σε σεξουαλικές παρενοχλήσεις σε χώρους δουλειάς. Απαιτούμε τη διασφάλιση και ενίσχυση των δομών για την αντιμετώπιση της βίας κατά των γυναικών και των ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων και του δημόσιου χαρακτήρα τους. Φέτος οργανώνουμε την απεργία στις 8 Μάρτη ενώνοντας τις μάχες ενάντια σε κάθε μορφή καταπίεσης

και διακρίσεων. Παλεύουμε εδώ και τώρα για ισότητα, ελευθερία και χειραφέτηση.

Διεκδικούμε:

Για τις συγκοινωνίες και το έγκλημα στα Τέμπη:

- Ενοποίηση και κρατικοποίηση των σιδηροδρόμων με κοινωνικό και εργατικό έλεγχο.
- Επαναλειτουργία του δικτύου μόνο με ασφάλεια. Μόνιμες σχέσεις εργασίας στις συγκοινωνίες
- Να τιμωρηθούν όσοι ευθύνονται για την ανυπαρξία της υποδομής ασφάλειας που οδήγησε στο προδιαγεγραμμένο έγκλημα.

Συνεχίζουμε τις διεκδικήσεις του σωματίου μας για:

- Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας
- Ουσιαστικές αυξήσεις στα ωρομίσθιά μας
- Κατάργηση της νομολογίας που επιτρέπει την κυριακάτικη εργασία στον κλάδο
- Κατάργηση του νόμου Χατζηδάκη

Στις 8 Μαρτίου απεργούμε! Δυναμώνουμε τον αγώνα μας για εργασία και ζωή στο ύψος των αναγκών μας!

ΣΕΦΚ – Κλαδικό σωματείο εργαζομένων την ιδιωτική εκπαίδευση

Στα Χαυτεία στις 12:00 το μεσημέρι και στο Σύνταγμα το απόγευμα στις 18:30 καλεί η Φεμινιστική Συλλογικότητα Sabbat:

Πόσο αξίζουν οι ζωές μας;

□ Ταξική φεμινιστική απεργία για ζωή & ελευθερία

□ Η φετινή 8 Μάρτη έρχεται στον απόηχο της κρατικής δολοφονίας στα Τέμπη δεκάδων (κυρίως νέων) ανθρώπων, ντόπιων και μεταναστ(ρι)ών, κομμάτι της τάξης μας, που ταξίδευαν με το βραδινό τρένο, αλλά και εργαζομένων, που χάθηκαν σε μια στιγμή.

□ Καπιταλισμός και πατριαρχία μας δολοφονούν

□ "Δυστυχήματα", έμφυλη βία, γυναικοκτονίες, κυκλώματα trafficking ενηλίκων & παιδιών, όλα αυτά παρουσιάζονται σαν "τραγικά" γεγονότα. Παρουσιάζονται οριακά σαν μεταφυσικά γεγονότα, που δεν έχουν καμία σύνδεση με τη γενική εκμετάλλευση και καταπίεση που βιώνουμε.

□ Οι ζωές μας είναι αναλώσιμες για την εξουσία και ο μόνος δρόμος για να τις ζήσουμε με ελευθερία και αξιοπρέπεια περνάει από διαθεματικό αγώνα ενάντια σε κάθε μορφή καταπίεσης που βιώνουμε καθημερινά. Οι αγώνες των γυναικών, των ΛΟΑΤΚΙΑ+, των τρανς υποκειμένων ενάντια στην καταπίεση, δεν διεξάγονται σε ιστορικό κενό αλλά στις ταξικές, άδικες και εκμεταλλευτικές κοινωνίες που καπιταλισμού.

□ Ο καπιταλισμός παράγει, αναπαράγει και εντείνει διαφορές και διαιρέσεις της τάξης, ιεραρχίες βάσει φύλου, φυλής και πολλές ακόμα καταπίεσεις.

Για το κράτος, οι καταπίεσεις και οι κακοποιήσεις που δεχόμαστε καθημερινά στη δουλειά, στο δρόμο,

στο σπίτι είναι απλώς μεμονωμένα περιστατικά, τραγικά συμβάντα που δεν οφείλονται σε μια κυρίαρχη κουλτούρα σεξισμού και έμφυλης βίας, τα οποία εντελώς μόνες και μόνα καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε. Οι δημόσιοι και δωρεάν χώροι στέγασης επιζώντων έμφυλης βίας είναι ελάχιστοι, ενώ και οι υπηρεσίες για τη δημόσια και δωρεάν ψυχολογική μας υποστήριξη είναι εξαιρετικά υποστελεχωμένες.

□ Το κράτος δεν ξεχνά να μας υπενθυμίζει ότι δεν έχουμε όλα μας δικαίωμα στη ζωή και την ελευθερία. Επομένως, μας αφήνει συνειδητά απροστάτευτα και εκτεθειμένα στην έμφυλη βία και έχοντας την αστική δικαιοσύνη απέναντι μας να μας αντιμετωπίζει με καχυποψία, ενοχοποίηση και εξευτελισμό.

□ Φυσικά κάτι τέτοιο δεν μας εκπλήσσει, όταν προέρχεται από μια κυβέρνηση που συγκαλύπτει και διατηρεί στους κύκλους της βιαστές, παιδοβιαστές και traffickers ενηλίκων και ανηλίκων, όπως φάνηκε και από τις υποθέσεις του Κολωνού, της Θεσσαλονίκης αλλά και της Ηλιούπολης.

✂ Για μας, η 8 Μάρτη αποτελεί ένα σταθμό στον διαρκή αγώνα για τη χειραφέτηση μας κόντρα σε όλες τις μορφές καταπίεση, και παλεύουμε για φεμινιστική απεργία από τη δουλειά και το σπίτι. Μέσω ενός ριζοσπαστικού, μαχητικού εργατικού κινήματος από τα κάτω θέλουμε να επιβάλλουμε το αίτημα της φεμινιστικής απεργίας στους χώρους εργασίας αναδεικνύοντας τη σύνδεση της ταξικής με την έμφυλη εκμετάλλευση, τις έμφυλες διακρίσεις, τις σεξουαλικές παρενοχλήσεις και ευρύτερα τη κουλτούρα του βιασμού σε όλους τους εργασιακούς χώρους.

□ Μέσα στα κυρίαρχα πατριαρχικά πρότυπα που θηλυκοποιούν την φροντίδα, έρχεται και η υποχρέωση να αναλαμβάνουμε εξ ολοκλήρου την εργασία στο σπίτι. Μια εργασία καθημερινή, απλήρωτη και αόρατη, που εξακολουθεί ωστόσο να είναι ο κινητήρας της παραγωγής. Μας εξαναγκάζουν να αναπαράγουμε «παραδοσιακούς ρόλους» σε βάρος της προσωπικής μας ζωής και του ελεύθερου χρόνου μας, και μας μετατρέπουν σε πεδία βολής καταπιεστικών στερεοτυπικών αναπαραστάσεων και πρακτικών.

□ Σε όλο αυτό το ασφυκτικό πλαίσιο καταπίεσης, εμείς θα φωνάζουμε : «Όταν σταματούμε να δουλεύουμε, ο κόσμος παύει».

✂ Πόσο αξίζουν οι ζωές μας στον εθνοπατριαρχικό καπιταλισμό;

□ Αυτό που αποδεικνύει το κρατικό έγκλημα στα Τέμπη, για άλλη μια φορά, είναι πως η πολιτική τους, όχι μόνο φέρνει εκμετάλλευση και καταπίεση, αλλά δολοφονεί άμεσα και ψυχρά.

□ Όλες οι κυβερνήσεις των τελευταίων χρόνων, εφαρμόζοντας μέσα στα άλλα και την μνημονιακή πολιτική των περικοπών, των ιδιωτικοποιήσεων και της περιστολής των δικαιωμάτων της εργαζόμενης πλειοψηφίας, έβαλαν, κάθε μια ξεχωριστά, το δικό της λιθαράκι στο σημερινό έγκλημα, με το ξεπούλημα του ΟΣΕ για 45 εκ ευρώ (ΣΥΡΙΖΑ), με συστήματα ασφαλείας που δεν λειτούργησαν και δεν ελέγχθηκαν ποτέ (ΠΑΣΟΚ, ΝΔ), με δώρα εκατομμυρίων προς την Hellenic Trains (ΝΔ), που δεν αποτυπώθηκαν σε καμία περίπτωση σε ασφαλείς, ποιοτικές μεταφορές, αλλά αντίθετα σε μεταφορές του θανάτου.

□ Αντίστοιχα, οι πολιτικές της ιδιωτικοποίησης της υγείας, της εκπαίδευσης και η πλήρης διάλυση των δομών μέριμνας και φροντίδας ενισχύουν την διπλή καταπίεση των γυναικών και των θηλυκοτήτων, που επωμίζονται ακόμα πιο πολύ το βάρος της φροντίδας. Οι πολιτικές τους, που έχουν επηρεάσει τις ζωές της εργατικής τάξης και των πιο ευάλωτων κομματιών της, που είναι τα μεταναστά, τα ανάπηρα, τα ΛΟΑΤΚΙΑ+ και τα θηλυκά σώματα, φέρνουν σήμερα μια μαζική δολοφονία.

□ Ο καπιταλισμός και η πατριαρχία δολοφονούν. Μας δολοφονούν με την πολιτική της διάλυσης κάθε δημόσιας παροχής που εξυπηρετεί τα κέρδη τους και τα τοποθετεί πολύ πάνω από τις ζωές μας.

✂ Πόσο κοστίζουν οι ζωές μας;

□ Σε αυτόν τον κόσμο οι ζωές μας αξίζουν λιγότερο από τα κέρδη τους, κοστίζουν όσο ένα εισιτήριο της Hellenic Trains.

□ Σε αυτόν τον κόσμο δεν χωράμε, κακοποιούμαστε, καταπιεζόμαστε – στη δουλειά, στο δρόμο, στο σπίτι.

✂ Ξέρουμε ποιος φταίει: το σύστημα της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης.

Στη φετινή 8 Μάρτη συναντιόμαστε με τον κόσμο που διαδηλώνει ενάντια στην κρατική δολοφονία των Τεμπών, με τα σωματεία που απεργούν, με το κίνημα των καλλιτεχνών και των κατειλημμένων θεάτρων.

✂ Δηλώνουμε ότι οι φωνές μας δε θα σιγήσουν μέχρι οι ζωές μας να μπουν πάνω από τα κέρδη τους. Δε θα ζήσουμε σε έναν κόσμο που οι γυναικοκτονίες, τα κυκλώματα σωματεμπορίας και τα «δυστυχήματα» είναι κανονικότητα.

✂ Οι ζωές μας μετράνε και τις διεκδικούμε!

□ Καμία μόνη. Κανένα λιγότερο □